

نگارش ۳

خلق معنا/پذیرش بی‌معنایی. جلسه ۳۰

خانم بتی آواکیان. ۲۵ آبان ۱۴۰۰

همه آنچه که تاکنون بعنوان معنای زندگی برایتان ارزش داشت، امروز از بین رفته است. زندگی گاهی از این زلزله های هشت ریشتری جلوی پایمان قرار میدهد.

«تنها حقیقت مطلق این است که هیچ چیز مطلقاً در جهان وجود ندارد.

دنیا تصادفی است و هر آنچه هست میتواندست طور دیگری باشد، خود شما هستید که خود و دنیای خود و اطرافتان را میسازید، یعنی معنایی در کار نیست، جهان از نقشه ای عظیم برخوردار نیست، هیچ خط مشی جز آنچه خود می آفرید وجود ندارد.»

دو گزینه در اختیار شما هست.

گزینه اول:

«هرکس باید معنای زندگی خویش را ابداع کند (تا آنکه معنایی که خدا یا طبیعت برایش تعیین کرده اند، کشف کند) و بعد خود را تمام و کمال وقف تحقق آن معنا کند.»

در صورت انتخاب این گزینه یک معنا؛ پررنگ ترین معنایی را که به ذهنتان میرسد بیابید و بیافرینید. دقت کنید آیا چیزی جدید میافرینید یا نسخه برداری است از معناهای گذشته خود یا دیگران... اگر هم باشد مهم نیست. مهم دقت و مشاهده شماست.

گزینه دوم:

اینکه میتوانید و این اختیار را دارید که اجبارها و بایدها از آفریدن معنای زندگی را بطور کامل کنار بگذارید... یعنی ادامه زندگی بدون معنا و آنچه به تبع آن خواهد بود، بدون افتادن در دام افسردگی و میل به خاتمه دادن به زندگی.

و پس از انتخاب هرکدام از این دو گزینه محرک هر روز بیدار شدن و ادامه زندگی شما چیست.